

Szoboravatás

Az erdész összefogás eredményeként újabb szobrot avathatunk az egyetemi botanikus kertben.

A tisztelői és tanítványai körében megtartott bensőséges ünnepségen felavatták *Modrovich Ferenc* egyetemi tanár szobrát a Nyugat-Magyarországi Egyetem botanikus kertjében. A bensőséges ünnepségen *Modrovich Ferenc* egykori tanítványa, *Borsos Zoltán* erdőmérnök mondta el *Juhász Gyula*: Ne bántsátok a lombokat című versét, majd dr. *Kosztka Miklós* egyetemi tanár tartotta meg ünnepi beszédét. *Modrovich Ferenc* életének és munkásságának méltatása után *Babits Mihály*: Alkony című versét ismét *Borsos Zoltán* szavalta el. A szobornál koszorút helyeztek el az OEE Erdei Vasutak Szakosztálya, az Erdőfeltárási Szakosztály, valamint az Erdőfeltárási és Vízgazdálkodási Tanszék. Az ünnepélyes pillanatok egy emlékülés követte, amelyen *Modrovich Ferenc* emberi, oktatói, nevelői munkásságát és annak máig érvényesülő hatását mutatták be.

A szobrot *Kutas László* szobrászművész alkotta. A művész kötődése Sopronhoz, Sopron szelleméhez nagyban hozzájárult ahhoz, hogy *Modrovich Ferenc* szobra kifejezésre juttassa egyéniségét. A finom részletekre is érzékeny művész alkotásaiból sugárzik az érző ember. A derűt, a szeretet sugárzó szobor üde színfoltként jelenik meg a haj-

dani professzorokat felsorakoztató szobrok között.

Az ünnepség tiszteletére megjelent az Erdész nagyjaink sorozatban *Halász Aladár*: *Modrovich Ferenc* c. kötete.

Modrovich Ferenc szobra nem született volna meg az önzetlen támogatók nélkül, ezért köszönetünket fejezzük ki mindazoknak, akik anyagi és erkölcsi támogatásukkal hozzájárultak *Modrovich Ferenc* professzor emlékének megőrzéséhez.

Dr. Kosztka Miklós

Kiegészítés

Örömmel vettem kézbe *Modrovich Ferenc* professzor úr életének, munkásságának emléket állító kitűnő könyvec-

két, amelyben a sok lélekemelő emlékezés mellett a szerző sajnálattal állapítja meg, hogy világháborús ténykedésével kapcsolatban szinte semmi adat nem áll rendelkezésre.

Édesapám, aki szintén műszaki katonaként harcolta végig az első világháborút, rám hagyta becses kincsét, a *Magyar műszaki parancsnokságok, csapatok és alakulatok a világháborúban* című 759 oldalas, nagyalakú emlékkönyvét, ami a világháború magas felkészültségű mérnökkarának, műszaki katonáinak állított örök emléket.

Az emlékkönyvet *Jacobi Ágost* ny. utászezredes szerkesztette és 1938-ban jelent meg Budapesten, a Közlekedési Nyomda Kft. kiadásában.

A professzor úrral kapcsolatos szócikket – személyes közlése alapján – a szóban forgó könyv második része: *A magyar műszaki bajtársak emlékalbuma*, a könyv 524. oldala tartalmazza.

A katonai rövidítések magyarázata:
vasúte. = vasútezred
vasútszd. = vasútszárad
parnok = parancsnok
Kitüntetései pontos megnevezései:
– III. osztályú katonai érdemkereszt a kardokkal
– Ezüst és bronz Signum laudis, mindkettő a kardokkal
– Háborús Emlékérem

Dr. Baráth László
erdőmérnök

nemes Modrovich Ferenc Károly c. százados, okl. erdőmérnök, a József Nádor Műegyetem nyilv. r. tanára (Sopron). *1887 Magyaróvár. Önkéntes volt 1911–12-ben Korneuburgban a vasúte.-nél. 1914-ben hadba vonult és először a 17. vasútszd. kötelékében a szerb harcteren (Száva mente, Bosznia, Obrenovac, Lajkovac, Belgrád) teljesített szolgálatot. Az olasz hadüzenet után az olasz hadszíntérre került, ahol 1918. júl. végéig küzdött (Isonzó, Tirol, Dolomitok, Valparola, Sasso d' Istria, Dél-tirol, Val di Lena, Col Santo, Isonzó, majd Udine, Codroipo, Pravisdomini egészen a Piavé-ig). Tirolban hosszabb ideig drótkötélpálya-különítmény parnok volt. Fontosabb műszaki feladatai: több híd helyreállítása, a Zenta-Csóka szabv. nyomtávolságú összekötő vasút tervezése, építésvezetésében való közreműködés (mint műsz. segédtsízt), több (67) különféle rendszerű drótkötélpálya tervezése és építése, az 1917. évi offenzíva után Codroipo-nál mindkét vasúti híd helyreállítása stb. Kitüntetései: III. o. KÉK a kardokkal, ezüst és bronz Signum laudis, mindkettő a kardokkal, Háborús Emlékérem. Neje: Wladimir Gabriella.

